

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr., a treia-oră 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumără și la poște și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsicani 35.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La
Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —
invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA“.

Răsunet la „Vocea unui Slovac“.

Dăm astăzi primul cuvânt unui
amic din părțile ungurene care ne scrie
următoarele:

Bihor, în Februarie 1893.

Sucezând șovinismului jidano-maghiar a elimina cu totul pe adevărații reprezentanți ai majorității patriei atât din parlament cât și din oficiile publice, — pentru-că acei puțini care la aparență se prezintă ca aparținători majorității, au devenit elogi încetușăți cu lanțurile șovinismului, — în proporțiunea în care s'a eliminat elementul real, rămânând cel șovinist, în acea proporțiune au urmat desconsiderarea și călcarea drepturilor majorității, au urmat scandalul neîntrerupt atât în parlament cât și pe toate terenurile vieții publice și private a populației regatului Sfântului Ștefan.

Parlamentul ce a devenit? Dacă-l vom caracteriza noi, se deschid pușcăriile și se înarmează procurorii în contra noastră. Dar' nici n'avem lipsă ca să o facem, o fac foile lor îndestul. Cine află plăcere în astfel de lectură, le poate citi, eu mă mărginesc a reflecta numai la o singură caracterizare dintr-o foie guvernamentală *per excellentiam*, tiszaișta „Szabadság“ din Oradea-mare. Aceasta în primul seu din nrul 32 a. c. cu data 9 Februarie publică sub titlul „A t. zirkuszabol“, — pe românește din on. circ — o dare de seamă, în care scriitorul articolului asemănă cele-ce se petrec în parlamentul maghiar cu producțiile circului. De comun se știe, că producțiile circului au menirea de a face distragere publicului prin spectacole, în care se vedește istețimea și dresarea parte a unor animale, parte a unor gimnastici și acrobați, sau cum se exprimă scriitorul articolului menționat „Mítmacheri“. E lucru firesc, că producțiile din circ se pun la cale în speranța de a obține aplauze și câștig material, însă

despre producțiile circului din parlament afirmă însuși scriitorul, că în loc de aplauze și câștig aduc numai rușine și discredit.

Fată cu acestea ce vom zice noi despre acel circ parlamentar, unde în absența noastră se tractează despre cele mai vitale cestiuni ale existenței noastre, ba se trag, se trăsesc în scenă producțiile înșiși sanctuarele credinței și ale familiilor noastre? E foarte natural, dacă zicem numai atâta: Ne uuple groaza!

Dar' ce vom zice despre cele petrecute pe toate terenurile publice și private ale vieții sociale din regatul Sf. Ștefan? Resensul și judecata celui mai suprem for, a Monarhului și a opiniei publice europene, vorbesc mai mult și mai eclatant decât să mai adaugem și noi ceva, ba vorbesc mult prea mult faptele și scenele produse de-a lungul și latul regatului.

Toate acestea arată evident, că societatea circului din Budapesta are acrobații, paiații sau „Mítmacherii“ și răspândiți prin toate straturile societății, care se aruncă cu un barbarism asiatic asupra acelora care nu voesc a se supune dresării șovinismului.

Încât însă din noțiunea „circ“ urmează, că acolo trebuie să fie reprezentate și animalele, e întrebare, oare acelea cum și prin cine sunt reprezentate? Articolul din „Szabadság“ lasă această cestiune nedeslegată, deci eu încă o las ca să o deslege acei Români, care sau într'un mod, sau într'altul sunt angajați la acel circ. Întreb însă oare acei „moderați“ ai partidului național, care se afirmă a fi membri și susținători partidului, ce totuși nu-și reține a face baricade în calea acelora care fac pașii aflați de majoritate necesară întru ajungerea scopului prefipt, vor persista și acum pe lângă oportunitate? Sau doară vor primi tocmai rolul de mai sus în circ? Nu știu, dar' cred că ar fi timpul suprem să delaturăm odată toate susceptibilitățile, toate pretensiunile de conducători firești: aroganță, superbie, elitism, autoritate ș. c. l. și să ne grupăm pe lângă un principiu conduși de solidaritatea națională.

Firmi în această credință Românii salută cu bucurie „alianța naționalității nemaghiare“.

Însuflețit și eu de speranța realizării acestei dorințe, salut cu bucurie „Vocea unui Slovac“, al cărei autor

oa colaboratorul unui ziar românesc vedește cu faptul seu, că atât el cât și conaționalii sei doresc a fi solidari cu noi în eluptarea drepturilor și scăparea patriei comune de pericolele ce o amenință prin nechibzuința șovinismului.

Procesul contra Memorandului Românilor. Domnul Eugen Brote a fost alaltieri, Luni, de nou citat înaintea judeului de instrucție și ascultat de acesta în cauza Memorandului Românilor.

Cestiunea română la Brașov.

Di profesor Ghiță Pop a înaintat la consistorul metropolitan gr-or. următorul recurs contra destituirii sale din postul de profesor al gimnasiului din Brașov:

Prezenerabil consistor metropolitan.

În contra sentenței Ven. consistor archidiececan nrul 8469 ex 1892 am onoarea a preda în termin deschis următorul:

Recurs.

I.

În toamna anului trecut am fost provocat din partea direcțiunii gimnasiului român gr-or. din Brașov să țin o cuvântare festivă cu ocaziunea unei sărbători școlare. Satisfăcând acestei provocări, am rostit în sala cea mare a gimnasiului român un discurs, care până în ziua de astăzi este obiectul a fel de fel de interpretări, deși eu am convingerea de a mă fi exprimat cât se poate de clar.

Discursul meu a fost publicat în organul partidului național român „Tribuna“, și aceasta a dat ansă „Telegrafului Român“ a-l comenta într'un mod, care ar face onoarea celui mai aprig dușman al neamului românesc; sunt marcat de agitator politic și gimnasiul român, unul din puținele mângăritare ale Românilor ardeleni, este numit „cuib de agitațiune politică“. În urma unor astfel de denunțări apărute în foaia oficială a archidiecesei, nu mă mir deloc că înaltul minister de culte și instrucțiune publică a fost necesitat a ordona cercetarea lucrului și amovarea mea.

Ven. consistor archidiececan a încredințat cu cercetarea casului pe Preacuvioșia Sa domnul Dr. Ilarion Pușcariu, archimandrit și vicar, care venind la Brașov m'a supus unui interogator strict, în care mi-s'a dat privilegiu a face un comentariu gramatical și logic al discursului din cestiune, a expune idea

fundamentală de care am fost condus la ținerea discursului meu și a da lămurire asupra unor expresii care au fost la loc mai înalt rău înțelese. Di comisar archidiececan a convocat în decursul petrecerii sale în Brașov o conferență profesională în care a provocat corpul profesoral a se exprima în privința vorbirii din cestiune. Răspunsul a fost că idea fundamentală dezvoltată de mine despre creșterea națională a tinerimii correspunde principiilor pedagogice moderne și este admisibilă a se trata într'o vorbire școlară.

Eram deci justificat înaintea on. comisar și înaintea corpului profesoral, care a aprobat principiile mele, și cu aceasta credeam cauza de aplănată.

Cu atât mai grea a fost lovitura ce am primit-o cu sentența nrul 8469 ex 1892 a consistorului archidiececan, sentență care își bate joc de cele mai elementare principii de drept și etică, sentență care calcă în picioare legi sancționate și tinde la nimicirea spiritului românesc și a caracterului firm în tinerime.

Un axiom, care există de când stă societatea omenească și va veri numai împreună cu aceasta este: „Nemo sit iudex in sua causa“; pe românește: să nu fie nimenea judecător în cauza sa, sau: să nu fie acuzatorul și judecătorul una și aceeași persoană.

Acest principiu atât de natural este adoptat și în legislațiunea țării noastre atât judiciare cât și administrative. În toate cauzele contențioase sunt rolurile împărțite între 3 persoane: acuzator, judecător și acuzat. Pe mine mă interesează în cazul de față numai procedura contențioasă administrativă, și special procedura privitoare la amovarea funcționarilor, din care cauză îmi iau vocea a o interpreta la cazul de față.

Un funcționar, fie el de stat, fie al unei autonomii, poate fi destituit numai în două cazuri; în urma unei proceduri penale, când a comis vre-un delict cuprins în art. de lege V. din anul 1878, sau în urma unei proceduri disciplinare, al cărei rezultat trebuie să fie constatarea, că persoana trasă în cercetare disciplinară nu este în stare a correspunde datorităților împreunate cu oficiul seu. În cazul prim hotărâre asupra delictului, care i-se impută, forul penal, care nici-când nu poate avea rolul de acuzator. În cazul al doilea procede sau un for mixt compus pe jumătate din colegi de ai acuzatului, în cealaltă jumătate din funcționari ai unui alt ram administrativ sau un for administrativ, deosebit

de ramul administrativ la care se ține oficiantul tras în cercetare. Aceste principii fundamentale sânt recipiate și în articolul de lege XXX. din anul 1883, despre școlile medii, care în §. 37 hotărăște că: procedura disciplinară se face printr'o comisiune designată pentru acest scop, a cărei jumătate parte să fie profesori ai școlilor medii, de care se ține profesorul tras în cercetare disciplinară. Paragraful 38 al acestei legi prescrie, că autoritățile confesionale, care susțin școlile, sânt obligate a formula un regulament disciplinar, care însă are lipsă de aprobarea ministerului de culte și instrucțiune publică. După cât știu eu și am aflat dela alții, pentru școlile române din Brașov nu există un astfel de regulament aprobat de înaltul minister; este deci în cauze disciplinare normativ art. de lege XXX. ex 1883. Conform acestuia deci amovarea mea se poate pune la cale numai în urma unei cercetări disciplinare condusă de o comisiune denumită pentru acest scop, compusă pe jumătate din profesori aplicați la gimnasiul român din Brașov.

Toate acestea nu s'au întemplat. Venerabilul consistor archidiececan m'a pus în stare de acuză, venerabilul consistor a condus cercetarea și tot venerabilul consistor a decis amovarea mea, a fost așadar acuzator și judecător într'o persoană; eată de ce am zis și voi susține totdeauna, că sentența recurată își bate joc de cele mai elementare principii de drept și etică.

În sentența recurată mi-se face imputare nu din partea venerabilului consistor archidiececan, ci din partea „unor dușmani ai progreselor noastre culturale“, că prin vorbirea mea am comis „delictul de agitațiune“ națională, ba chiar de o pornire în contra statului. La acestea am de a observa:

Agitațiunea națională și pornirea în contra statului sânt delict cuprins în codicele penal. Călcarea acestora ca atari și jurisdicțiunea asupra indivizilor care se fac culpabili de astfel de delicturi nu cade în sfera de activitate a autorităților administrative, cu atât mai puțin confesionale, ci în a tribunalelor penale; dacă aș fi comis eu unul din delicturile sus numite, ar fi trebuit procurorul de stat să mă pună în stare de acuză, ar fi urmat cercetarea din partea tribunalului regesc, și acest din urmă for ar fi adus sentența de vinovat sau nevinovat. Deoarece însă venerabilul consistor archidiececan nu este for penal, îi deneg cu desăvârșire dreptul de a califica o faptă ca delict penal și a aduce sentență în direcțiunea aceasta. Acestea sânt gravamele ce le am în contra sentenței recurate, din punct de vedere formal.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Anul care va fi fericit.

De

Cătăline Mendés.

I.

Versurile ce le-am văsat în promenada pustie a pădurii, unde în fiecare dimineață nu întâlnim altceva decât amintirile visurilor mele din preseară, am venit să iau peana în mână pentru a scrie aceste versuri, când observai înaintea mea, între pagina încă albă și între călimarul de bronz, calendarul Anului-nou. Factorul îl adusesse, mi-l-a pus aici; priviam cu ochiul vag micul cadru de carton, cu litere roșii, cu litere negre, încadrat cu hârtie de aur. Ah! cât de puțin diferă almanachul precedent de almanachul nou! Sfinți, sfinte (pe care nu le mai sârbănim) date, zile, sărbători și fazele lunii. În restimp — restimp de ieri sau cel de mâine — nimic nu se schimbă, sau toate se schimbă așa de puțin, timpul seamănă timpului. Mă gândiam că evenimentele celor douăsprezece luni viitoare vor fi aproape asemenea evenimentelor celor douăsprezece luni trecute; totdeauna aceeași reînnoțire de speranțe vane, de bucurii închipuite, de decepțiuni adevărate, totdeauna banalul început de a trăi; nu merită în adevăr osteneala de a inspira și respira aerul. Aruncați din mână bucățile de carton luciu care nu-mi promitea nimic de dorit, ear' în melancolia unei funcțiuni de atâtea-ori împlinită deja, m'am apucat a scrie noua poemă care nu va fi nici mai bună nici mai rea decât poemele mele de

odinioară, și când câte-odată întorceam capul către oglinda sobii, vedeam în ochii mei această privire seacă, care e mult mai tristă decât lacrimile.

II.

Dar' în razele fragede ale soarelui de dimineață, care străbătea prin mârgelele stocurilor japoneze și se răsfingea în mii de colorii, în forme atât de fine, aproape neobservate, puțin alb, puțin trandafiriu, puțin albastru și puțin auriu se schițau, se însuflețeau, se măriau, deveniau o mică femeie tremurândă, toată de gaz și lumină, ce sta pe o rază de soare. Ea nu trebuia să fi adormit nici-odată în vecinile pădurii broceliane, pentru a nu ghici că era o zină. Ea avea sub pleoape azurul limpede al primelor speranțe și trandafiriu muiate într'o picătură de rouă, aceste cuvinte adorabile: nevinovăție, gingășie, primele întâlniri, sărutări de ochi, sărutări de buze, iubiri credincioase, căsătorii fericite, visuri încântătoare și lacrimi de fericire! Și alte cuvinte cu mult mai delicioase încă.

Bună dimineață, zină Ilusie! fi zisei.

Ah! prietenul meu, tu nu ești într'adevăr așa de bătrân precum ai crede, pentru-că m'ai recunoscut încă! zise ea scuturându-și părul, din care se împrăștia pe parchet o mulțime de steluțe mici, asemenea mărghăritelor de zăpadă; steluțe sau mărghărite ce se stingeau sau se topiau iute.

Ea săria pe foaia pe care scriam, ridicându-se în virful degetelor, așa de ușor, încât nici nu ștergea cerneala rimei din urmă.

Ce bine ai făcut, zise ea earăși, într'un ris feeric, că ai respins calendarul ce l-a adus factorul în speranța unei monede.

Există acestea, sânt acestea adevărate?

Ai fi fost foarte prost, dacă te-ai fi fost îngrijit de luni, de săptămâni și de zile. Tu ești, grație sfaturilor mele, unul dintre aceia,

care n'au pendula deasupra căminului, de frică să nu știe ce oră e! Eu îți ofer singurul almanach, care prețuește după-cum îi dai atenție, almanachul adorabil, care place femeilor tinere și poezilor. Înainte, ține, prinde, prietene, privește!

Ceea-ce-mi arăta ea, era o frunză de trandafir, care trebuia să se vestejească, pentru-că sântem în iarnă, dar' care părea verde fiindcă mi-o oferise zina Ilusie; și pe frunza aceasta, nu erau nume de sfinți sau sfinte, de Luni, de Marți nici de sărbători, nici fazele lunii; dar' se puteau citi aceste cuvinte, pe care le trăsese poate picioarele unui gândăcel muiate într'o picătură de rouă, aceste cuvinte adorabile: nevinovăție, gingășie, primele întâlniri, sărutări de ochi, sărutări de buze, iubiri credincioase, căsătorii fericite, visuri încântătoare și lacrimi de fericire! Și alte cuvinte cu mult mai delicioase încă.

Dar' eu îmi plecai capul și zisei:

Nimic mai mult decât un calendar real, nu vreau almanachul tău, adorabil și crudă zină! cunosc demult, vai! amăgirile jocurilor tale și amărăciunile dulceti tale. Du-te, du-te, înșeală o inimă tină, pe care n'ai amăgit-o încă; n'o voi mai învidia în nimic, pentru-că eu cunosc ziua de mâine, fărâmițele prin care o predați mult mai sensibil decât sperării.

Nu mai era aici; un nor a trecut pe cerul de iarnă după stocurile japoneze, întunecate de mârgele.

III.

M'am apucat ear să scriu, pentru-că în sfârșit tot trebuie să te ocupi cu ceva, când auzii aproape de mine un șgomot mare de

geam spart, și întorcându-mă, văzui pe jumătate eșită din biblioteca mea, cu fruntea mândră și maiestoașă, împodobită de lauri și pieptul cuirasat cu aur și pergament cu table frumoase, o fecioară mare, asemenea unei muse curagioase! Bine că nu mi-am închipuit-o nici-odată așa de aproape, n'aș fi greșit a recunoaște în ea, o zină ilustră între toate; și ea avea sub gene raze, care dau splendoare zilei, și demnitatea feții sale era făcută din toate triumfurile. Dar', sublim, ea, deși ilusie, — nu seamănă deloc micii baladine, care venise pentru a dispăre.

— Te salut, o zină numită Glorie, fi zisei.

Tu nu ești deloc umilit, fiindcă cu-te-ai mă privi în față! zise ea, plecând pozoaba ei de lauri, de unde se scuturau foi luminoase, înșelătoare ca meteorii.

Ea se apropia, și punându-și mâna pe fruntea mea (era par'că aș fi avut capul încoronat de flacări):

Ce bine ai făcut, începui eu cu o voce răsunătoare ca sunetul unui corn și a șgomotului unei mulțimi, că ai respins calendarul micii zine, care a venit până la tine, alunecând pe o rază de soare. Ce împrăștiă căsătorii fericite, dragostile credincioase, lacrimile de deliciu și risul de încântare. Vezi cu ce este ocupată gândirea unui om, dat ambițiilor înalte. Eu 'ți-am adus singurul almanach, care prețuește după-cum te interesezi de el, miraculosul almanach, care place gândirii rășboinicilor și poezilor. Înainte, ține, prinde, visează, privește!

Acea ce-mi arăta, era o tablă de aur, și pe tabla aceasta nu erau scrise ipocritele

cuvinte: inocență, gingășie, întâlniri, declarații, sărutări de ochi, sărutări de buze; dar' aici erau gravate, ca și zilele lunii, următoarele promisiuni: talent, geniu, succese, onoruri, aclamațiuni de popor, arcuiri de triumf, steaguri falfăitoare și somnul sub templul zeilor!

Clătina din cap și zisei:

Nu mai mult, decât un câlindar încântător, nu vreau almanachul tău, generoasă și îngrozitoare zină! eu nu am cunoscut prin mine însumi mahnirile entuziasmului tău, nefiind dintre aceia, care fură aleși de martiri iluștri. Dar' am văzut suferind pe cei mai mari, am auzit gemând, mult mai desepăi decât cerșitorii înjosiți de pe drumuri, gânditorii, care fac sufletelor milosteniile aurorii și ale raiului!

Ea nu mai era aici. A dispărut după Shakespeare și Hugo din bibliotecă; ear' pe parchet au rămas niște lucruri neînsemnate care luciau încă, de tot puțin, foia sau sticla împrăștiată, spartă

IV.

Fără voce și speranță, începui earăși a scrie. Aceste versuri, această poemă, la ce?

Câte odată, întorcând capul către oglindă, vedeam în ochii mei privirea seacă, care e mult mai tristă decât lacrimile; îmi părea că seamănă cu o formă, schițată foarte nehotărât în oglindă: reflex, nu al feții mele, dar' al gândirii mele, a gândirii eșite din profunzimile întunecate ale sufletului meu, și care devenise privirea mea; forma aceasta devenea asemenea unei tinere femei triste, toată din crêp

II.

Intrând în meritul cauzei, înainte de toate trebuie să constat, că deși am avut timp destul ca să studiez sentința din toate punctele de vedere, nu am putut afla motivul destituirii mele. Mi-se impută mie în această sentință faimoasă, că în vorbirea mea am „folosit în mod ostentativ fraze exaltate și expresii drastice, care în ceea-ce privește cultivarea simțului bun național trec peste cadrele învățământului școlarelor medii“.

Vener. consistor a întreprins a-mi arăta un singur exemplu drastic ce ar trece peste r. nile învățământului școlarelor medii. Îmi aduc însă aminte că dl comisar a primit de „exemplu drastic“ în vorbirea mea întemplantarea istorisită de Jókai. Dar astfel de exemple se pot aduce nenumărate din istoria universală. Ar urma deci, că nici istoria universală nu încap în cadrele învățământului școlarelor medii. De altminterlea eu cred, că azi, când unii conducători ai neamului nostru dau atâtea exemple de slugărnice rușinoasă cu vorbe de clacă și teorii palide, nu mai putem cultiva simțul național în inimile tinerimii.

„Mi-se impută, că cuvântarea mea „este lipsită de tact și cumpăt, că prin aceea am voit să excelez în sentimentele mele naționale“.

Intr'adevăr recunosc, că a-și spune ceva în ori-ce loc curat și verde simțimintele sale naționale, înseamnă în ochii lingărilor și ai slugărniciilor — a face paradă. Nu mă mir deci că în sentința acest curajiu mi-se trece drept crimă. E întrebarea însă, că această crimă e atât de gravă, încât să motiveze amovarea mea dela gimnasiul românesc din Brașov?

„Mi-se impută mai departe că „am creat la școlarele române din Brașov un incident, pe care adversarii progreselor noastre culturale prea ușor l-au putut folosi ca să-l denunțe la guvernul statului, calificându-l de o agitațiune națională, ba chiar de o pornire în contra statului“.

Trebuie să constat așadar că nu vener. consistor află în vorbirea mea agitațiune națională și pornire în contra statului, ci aceasta o fac numai adversarii progreselor noastre culturale. Urmează logică este, că „Telegraful Român“, care mă timbrează pe mine de agitator și gimnasiul din Brașov de cuib de agitațiune politică, este un dușman al progreselor noastre culturale. Singurul adevăr în toată sentința apelată.

Vener. consistor mă amovează din postul de profesor, fiindcă niște dușmani ai neamului român m'au denunțat la ministrul de culte. Ear' acesta dă ordin vener. consistor archidieceșan să cerceteze cauza și să hotărască conform rezultatului cercetării. După cum recunoaște Excelența Sa metropolitană în hârtia sa către ministrul unguresc, n'a aflat în vorbirea mea agitațiune națională nici pornire în contra statului; cum se poate deci ca eu cu toate acestea să fiu amovat? Sau vener. consistor archidieceșan a primit dela ministrul ordin să hotărască conform rezultatului cercetării și atunci avea să mă lase în postul meu binemeritat și să raporteze mi-și umbră, care avea aerul unei mirese în doliu, și eu am recunoscut-o.

Tu ești, zină Melancolie! fi zisei.

Ea vorbia obosit, cu surisul unui erin murind (vocea ei avea accentul vocilor iubite pe care nu le vei mai auzi):

— Ce bine ai făcut că ai desprețuit călindarul banal, pe care l-a adus factorul și cu care se mulțumesc ceialalți oameni! Ai făcut bine, mai ales că nu ai primit pe acela, care promite încântările tinerilor gingași, și acela, care profetează șgomotul grandios al triumfurilor. Ah! între arbori nu e nici trandafirul înflorit, nici stejarul glorios care are dreptate; e salcia, unde tot ea plânge. Ține, prinde prietene, privește!

Ceea-ce îmi arăta, era o pagină fără litere roșii, fără litere negre, fără nume de sfinți, unde nici un dat nu era marcat; nu mai erau puse nici chimerele gingașe care mint, chimerele sublime care înșeală; era o pagină albă, de tot albă, unde nu era nimic scris, absolut nimic.

Îi zisei atunci:

— Ce păcat, o zină Melancolie, că ești și tu asemenea, vanitate, ca celelalte două zine, ilusia-amorului și ilusia-gloriei! Cu ce nesfârșită admirație fusei pentru Anul-Nou de a accepta călindarul tău. Pentru-că nici un almanah nu prețuște ca acela, fără luni, fără săptămâni și fără promisiuni deșerte, al unui an, unde nimic nu va sosi, unde nimic nu ne înșeală, al fericitului an în care nu vom mai trăi!

— a — r — și — b — p —

nistrului că nu s'a aflat motiv pentru amovarea mea, sau că a primit ordin apodictic să fiu amovat în tot cazul, și atunci datorința sfântă a ven. consistor era să zică un „veto“ și să nu suferă ca dușmanul să spargă zidul autonomiei noastre bisericești. Față cu amenințarea ministrului cu §. 50 al art. de lege XXX. din 1883 îmi permit a face următoarea observare: Acest paragraf amenință cu pedeapsă pe acei profesori care comit vre-un delict. Delictul acesta după înțelesul paragrafului sînt de două feluri: Unele se refer la vicia morală, altele, s'ar pute zice, la conduita politică a profesorilor. Delictul de soiul întâiu nu am comis: bețiv nu sînt, cărțaș nu sînt, scandale prin cărcime n'am făcut. Cu merite (!) de acestea se poate lăuda acela care prin mistificările din actele sale oficiale strivindu-mă pe mine, ear' pe sine scoțându-se din belea, stă și azi neclintit în postul seu. Asta e morala ce rezultă din sentința ven. consistor! Într'adevăr delictul de soiul al doilea legea citată aminteste: „pornire dușmănoasă în contra statului“. Am comis acest delict? După rezultatele cercetării și după declarațiunile Excelenței Sale metropolitană către ministrul unguresc, vorbirea mea nu conține nici un element dușmănos în contra statului. Prin urmare acest paragraf nu se poate aplica la vorbirea mea. Aceasta bine a știut-o ven. consistor înainte de a trimite pe comisarul seu la Brașov. Și dacă totuși dl comisar a terorizat pe diferitele corporațiuni cu acest paragraf, a făcut-o numai ca să stoarcă dela ele condamnarea mea, ear' în urmă să poată zice că nu consistorul, ci corpul profesoral și eforia m'au condamnat. Lipsă de demnitate!

În ce privește ideea fundamentală, de care am fost condus în vorbirea mea, îmi permit a mă provoca la declarațiune ce am alăturat-o la protocolul de investigațiune. Ear' ce privește acusa venerabilului consistor, „că aș fi băgat politică în școală“, sînt silit a face următoarele declarațiuni:

Vorbirea mea a fost ținută înaintea elevilor din clasele superioare și înaintea unui public numeros și a fost publicată în „Tribuna“. Dacă ne mai aducem aminte și de reclama frumoasă făcută de „Telegraful Român“, este imposibil a presupune, că procurorul de stat să nu fi primit cunoștință despre cuprinsul vorbirii mele. Și cu toate acestea deși au trecut 4 luni dela ținerea vorbirii din cesțiune, totuși nu mi-s'a întentat încă proces penal. Ce urmează de aici? Urmează că în vorbirea mea nu se află nici un pasagi, care ar pute fi calificat de agitațiune națională sau pornire în contra statului, și că procurorul de stat unguresc are un simț de dreptate cu mult mai dezvoltat decât toți acei nechemăți, care m'ajung prin „Telegraful Român“ denunțând guvernul gimnasiului din Brașov, fără să vadă că prin aceasta aruncă baia cu copil cu tot.

Dealtminterlea chiar și Excelența Sa dl metropolit a recunoscut în raportul seu adresat ministrului de culte și publicat în „Telegraful Român“ că nu află în cuvântarea mea nici unul dintre delictul incriminate, ci că a aflat de lipsă amovarea mea, fiindcă voesc a merge mână în mână cu ultraștii. Minunat!

Ministrul cere amovarea mea pentru pretinsă agitațiune politică. Excelența Sa declară, că n'am comis acest delict, căci sînt de altfel „de o natură blândă“. Cu toate acestea este datorința sa morala a mă destitui, pentru-că — *horribile dictu* — „voesc a merge mână în mână cu partidul național“. Oare senu știe Excelența Sa, că partidul național stă pe base legale, altfel cum ar pute fi suferit în cadrul constituțiunii țerii, — și că prin urmare nu e nici un delict a aparține unui partid care stă pe base legale? Așadară toată cercetarea disciplinară, toate actele directorului și ale presidentului eforiei au fost numai o moffologie, de altcum foarte nedebacu înscenată, ear' vorbirea mea numai un pretext, de care s'a folosit venerabilii membri ai consistorului archidieceșan, pentru-ca să scape de un om cu judecata independentă.

În fine vre-o câteva observări la modul de procedere al comisariatului consistorial Preactivității Sale Dr. Ilarion Pușcariu. D-sa în tot decursul petrecerii sale în Brașov a trecut peste marginile mandatului primit dela venerabilul consistor. Misiunea d-sale între altele a fost să afle părerea corpului profesoral asupra vorbirii mele. D-sa ce face? În loc să lase, ca corpul profesoral să judece independent asupra întrebărilor puse, d-sa ia parte la conferența profesorală convocată spre scopul acesta, și declarând că ministrul cere sau depărțarea profesorului Pop, sau închinarea gimnasiului, stoarcă dela corpul profesoral declarațiuni în favorul scopurilor consistorului, și silește a condamna vorbirea mea,

cu toate-că acest corp într'o ședință anterioară a declarat, că nu află nimic condamnabil în vorbirea mea. Astfel influența comisariatului consistorial a fost de natură a falsifica opiniunea adevărată a corpului profesoral.

Fiind deci constatat chiar prin declarațiunile Excelenței Sale metropolitană, că n'am comis delictul de care sînt acusat, îmi 'i-au voea a apela la simțul de dreptate al preăveneratului consistor metropolitan și a mă ruga:

Ca întrunindu-se într'o ședință extraordinară, să binevoască a ridica sentința nrul 8469 ex 1892 a venerabilului consistor archidieceșan și să ordoneze restituirea mea în postul de profesor la gimnasiul român din Brașov.

Brașov, 22 Februarie 1893.

Ghiță Pop,
prof.

Politica ce ne înjosește.

Sub acest titlu scrie „Narodnie Noviny“ dela 7 Februarie:

Am vorbit de cuvintele gretoase, aruncate în dietă fără ori-ce protest, cu care Fenyvessy a înjosit toate naționalitățile nemaghiare. Revenim asupra lor din cauză că acest deputat a zis numai ceea-ce fac alții. Nu ministrul-president, ci Fenyvessy a caracterizat actuala politică. Ministrul-president a spus în ziua de Anul-Nou că naționalitățile au atăta libertate cum nicăiri pe lume, ear' lui Fenyvessy îi e rușine, când ele sînt amintite pe scândurile operi. Cine a descris situațiunea cum e în adevăr? Nu Fenyvessy, ci ministrul a rostit în adins o neexactitate, căci naționalitatea nicăiri nu e atât de asuprită ca în Ungaria. La noi toate tind acolo, ca să fim exterminați cu desăvîrșire. Chiar faptul simplu că existăm e rușine pentru ei; voesc să o șteargă de pe fața pământului.

Întreaga sărbătorire milenliului nu e altceva decât un lanț dela umiliri la naționalităților nemaghiare. Abstrăgînd de minciuna istorică despre cucerirea Ungariei de către Maghiari (această minciună a fost demult tînd de gol de istoricii străini și e menținută numai dinadins pentru scopuri politice) tot milenliul nu e decât o fantasmă absurdă. Dar facă-și aldomașuri câte vor voi cu ocazia milenliilor fantastice, noi nemaghiarii nu avem nici un motiv de a benchetul cu ei. Noi am fost acți înaintea Maghiarilor, istoria noastră se perde într'o negură nu de o mie, ci de mai multe mii de ani. Dacă Maghiarii într'adevăr au cucerit cu forța această țeară, să sărbătorească ei înșiși, ear' nu Slovaci, Români și Serbii! Cine ar voi să ne silească la o sărbătorire, acela ne înjosește și făptuete o voinție imorală față cu noi. Nicăiri pe lume nu se țin sărbători pentru niște basme proaste de ale cronicarilor poetisători, numai la noi se întemple așa ceva. Imitațiunile fără gust ale Aeneidei de către Anonymus sînt singura basă a olimpiadei fantastice neomaghiare.

Și câte și mai câte nu voesc să pună la cale! Voesc să planteze toată țeara cu statue, bine înțele pe cheltueala țerii, pe banii naționalităților asuprite. Cum vine opincarul nostru, și dealcum tare oropsit, a contribui la statua unui oare-care Árpád, la statua unei persoane mitice, a cărei existență nici-odată cu nimica n'a fost dovedită? Dar dacă chiar ar fi existat și ar fi comis ceea-ce scrie despre el Anonymus, ce-l privește pe săracul drotar sau pe locuitorul poienilor din comitatul Orava? A lua bani din mâinile săracului Slovac, Român și Sărb pentru monumentele lui Árpád nu e altceva decât silnicia făptuită cu avere altuia. Apoi nici nu mai avem altă lipsă, nu-i așa, decât a ridica statue unor aventurieri mai mult sau mai puțin mitici!

Sperăm că guvernul nu va permite o nouă orgie a înjosirilor. Sărbătorească-și milenliul, dar numai așa încât să nu ocărăască alte națiuni.

În general politica țerii noastre față cu naționalitățile nu poate să fie caracterisată decât cu un cuvînt: politica de înjosire și de ocărire. Pe oamenii sinceri îi persecută, pe cei conști și netrifcoșați îi pedepsește și nu laudă decât pe aceia care se căciulesc înaintea forței. Aceasta este politica de lipsă de caracter și de lingușire.

Dar nu există politică mai rea decât tocmai politica de înjosire. Nici-odată cei înjosiți nu pot fi folositori când ajung vremile de grea cumpănă și periculoase, căci cel umilit, și ofensat chiar dacă ar voi, n'are atăta putere ca să se împotrivescă neajunsurilor soșii și forțelor externe. Și slavii lui Spartacus, atăta amar de vreme înjosiți, au știut să se scoale în contra înjositorilor. Politica de înjosire trebuie să producă odată niște roade foarte amare.

CRONICĂ

† Pompiliu Piposiu. Despre înmormentarea mult regretatului nostru amic, „Gazeta Bucovinei“ dă următoarele detalii: Înmormentarea și onorurile cuvenite s'au făcut pe cheltueala societății politice „Concordia“. Partea s'au expedit din partea familiei, a societății „Concordia“ și a „Societății pentru cultura și literatura română în Bucovina“. Nenumărate telegrame de condolență și cununi de flori au sosit dela particulari, dela reuniunile din Bucovina și dela fruntașii politici ai ei. Înmormentarea s'a făcut Joi în 9 l. c. după amiază, asistînd în mijlocul unui numeros public: Excelența Sa dl baron Alecu Vasilescu cu doamna; baronii: Nicu Hurmuzachi, Eugen Stîrcea, Nicolae Mustatza, G. Vasilescu cu doamna, Alecu Petrovi, cons. Pompe, archim. diecesan Ciupercovici, dl Modest cav. de Grigoreca cu doamna, Nicolae cav. de Vasilescu cu doamna, dl Cârstea, cav. de Miculi, Dr. Iancu cav. de Volcinschi cu doamna, Iancu cav. de Tabora cu doamna, dl baron Alex. Hurmuzachi, Ștefan Vasilescu etc. Rectorul magnific al universității prof. Dr. Emilian Voiuțchi, clerul gr. or., profesorii: Dr. Sbera, Ștefanovici, Dr. Onciul etc. etc. Prof. Coca cu doamna, Dr. Seleschi cu doamna etc. etc. Procurorul Pridie și Artimovici. Reprezentanții societății politice „Concordia“, ai „Societății pentru cultura și literatura română din Bucovina“, ai „Societății doanelor române“, ai societății academice „Junimea“. Redacțiunile ziarelor: „Czernowitz Zeitung“, „Deșteptarea“, „Bukowinar Rundschau“, „Bukowinar Nachrichten“, „Gazeta Polska“. Preoțimea, advocații, profesorii dela diferitele școli, mai toate damele dintre inteligență și mult popor. La 2 oare d. a. archimandritul-mitrofor Miron Calinescu asistat de archimandritul Repta, consilierul consistorial Dionis cav. de Bejan, archiepiscopul catedral George Reus de Mărza și un mare număr de preoți și un diacon au săvîrșit actul înmormentării. După aceea conducătorul funerar s'a transportat în biserica Sfânta Paraschiva, unde părintele administrator parochial E. Morar a rostit un mișcător discurs funerar. În cîmînt, înaintea mormîntului deschis, au mai ținut discursuri: părintele archimandrit-mitrofor Calinescu apoi părintele exarch I. Procopovici în numele societății „Concordia“ și dl Alecu Popovici în numele societății academice „Junimea“.

Camera advocațională din Sibiu face cunoscut că advocatul Dr. Amos Frâncu a fost primit în lista camerei, mai departe că advocatul Dr. Rudolf Schuster din Mediaș, în urma numirii sale de viceprocuror, a fost șters din lista camerei.

Parastas. Ni-se scrie din Alba-Iulia cu data de 31 Ianuarie că în acea zi s'a sărbătorit acolo parastas pentru repositul protopopului Al. Tordășanu. La ceremonie a asistat întreg poporul credincios al parohiei din orașul Alba-Iulia. Parastatul a fost dat de către familia domnului R. Pațiu, advocat, care a asistat cu întreaga sa familie la actul solemn. Pontificat a fost parochul din Oarda-de-jos; administratorul parochial Nic. Ivan nici nu s'a arătat.

Necrologe. Primim următoarele anunțuri funerale: *Anania Pop*, v. protopop archidieceșan, paroch gr-cat. al comunei Morlaca, și membru fondator al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, după un morb scurt, provăzcut cu Sf. Sacramente ale muribunzilor, a încetat din viață în 12 Februarie st. n. 1893 la 9^{1/2} oare seara, în al 69-lea an al vieții sale laborioase și al 36-lea an al preoției sale. Subscriși pătrunși de cea mai adîncă întristare aducem acest jalic ca la cunoștința amicilor și cunoscuților. Rămășițele pămînteste ale scumpului defunct se vor înmormenta și depune în cripta familiară din loc în 16 Februarie st. n. a. c. Fie-i țărna ușoară și memoria binecuvîntată! Morlaca, în 13 Februarie st. n. 1893. Iuliu Pop, proprietar, Ioan Pop, preot și adm. protop. gr-cat., Dr. Emil Pop, medic în București, Carolina Pop, ca fi și fică; Francisca, Otilia, Sabina, Cornelia, ca nepoate; Leontin Pop, jude de tribunal, ca frate; Cornelia nasc. Biann, Cornelia nasc. Pop, Iustina nasc. Gal, ca nurori; Anica măr. Suru, Iustina ved. Gal, Virginia măr. Dr. Chețan, Tina, Valeriu, Romul, Iuliu, Teronim, Cornelia măr. Farcaș, Victoria măr. Lehene, ca nepoți și nepoate de frate și soră; Aron Rezei, preot greco-catolic în Ciucea, ca cumnat.

— Nastasia Pop, ca soție, Maria măr. Botta, Dr. Alexandru, medic de municipiu onorator în Satul-nou (Bănat), Ioan, preot-cooperator în Nușfalău, Simeon, jurist absolut, ca fi; Mihail Botta, proprietar, Alexandru Chereștes, ca giner; Maria C. Pop, Rafila Pop nasc. Russu, ca nurori; Iuliu, student gimnasia, Ioana, Alexandru, ca nepoți; precum și numeroși consângeni și afini cu inima frîntă de durere aduc la cunoștință, că neuitatul lor soț, tată, frate consângean și afin *Jacob Pop*, protopop al Budacului-român și paroch al Nușfalăului, fost prefect de legiune în anul 1848, după o viață plină de activitate desfășurată cu mult zel și laudabilă ardoare întru promovarea cauzelor de interes public bisericesc și comun, și-a dat nobilul suflet în mâinile Creatorului Duminecă în 12 Februarie st. n. 1893 la 4 oare d. a. în al 70-lea an al etății și al 44-lea an al preoției și al fericitei căsătorii. Osemintele scumpului decedat se vor astruca după rîtul bisericii gr-cat. Mercuri în 15 Februarie st. n. 1893 la 11 oare a. m. în cîmîntul gr-cat. din loc. Nușfalău, la 12 Februarie 1893. Fie-i țărna ușoară și memoria eternă!

Concert. Primim următoarele: La recercarea inteligenței române din Verșet corul vocal gr-or. întreg din Biserica-Albă pe lîngă acom-

panierea muzicii militare a regimentului de infanterie ces. și reg. nr. 43 va da concert în Verșet la 6/18 Februarie 1893 în sala numită „Weinrebe“, care va fi împreunat cu piese teatrale și dans. Prețul intrării de persoană 1 fl. Vladimir Spătar, Simeon Moldovan, George Nedelco, Antoniu Crenianu, Dr. Nicolae Popoviciu și Dr. Petru Zepeneag, advocați, membrii comitetului arangiator.

Petrecere. Primim următoarea: Înviatare la petrecerea cu joc ce se va arangia la 6/18 Februarie 1893 în „Otelul Central“ din Brad. Venitul e destinat pentru acoperirea peselor avute cu vestimintele călășerștii, ear' restul pentru înființându-l cor la biserica gr-or. din Brad. Intrarea: de persoană 80 cr., de familie 1 fl 50 cr. Începutul la 7^{1/2} oare seara. Comitetul arangiator. În pauză se vor juca: „Călușerul“ și „Bătuta“.

O faptă creștinească. Ni-se scrie din Blaj: În preseara Nașterii Domnului nostru Isus Christos s'au distribuit vestiminte mai multor băieți lipsiți, care frecventează școala gr-cat. din Reghinul-săsesc. La această faptă în adevăr creștinească a contribuit inteligența din acel oraș, care nu întârzie a-și traduce în fapte la diverse ocațiuni simțimintele sale creștine și românești. Inițiativa la aceasta a luat-o dl protopop Petru Uilacan și dl George Maior, învățator și primar la acea școală. Pe fața tuturor care au participat la acea sărbare se putea ceti compătimirea și iubirea ce aveau față cu acei băieți sărmani, care așteptau cu ochi scaldăți în lacrimi o bucată din vestimintele destinate pentru ei. După împărțirea vestimintelor dl protopop (tîm) o alocuțiune, în care cu cuvinte alese pusesse din inimă adînc simțitoare recomanda pruncilor blîndețe, modeste, ascultarea de părinți și superiori și mai presus de toate ascultare și iubire față cu D-zeu. Îi îndeamnă ca să înalte rugăciuni ferbișii pentru binefăcătorii lor marinișoși. Dl învățator s'a îngrijit ca băieții să rîscumpere după putință pe cei prezenți. Mai mulți băieți adevăc au perorat buciți acomodate, și cu toții au executat mai multe cântări. Atât perorațiunile, cât și cântările au reușit tare bine. *Un oaspe.*

Serată literară. Ni-se scrie din Roșia-montană: În 5 Febr. a. c. s'a dat în comuna Bistra o serată literară împreunată cu joc, al cărei venit a fost destinat în favorul bibliotecii școlii gr-cat. din loc. După adunarea publicului on. dl paroch Alex. Papiu prin câteva cuvinte arată on public scopul pentru care a făcut aceasta, le mulțumeste pentru spriginul moral și material. Cetește apoi dl Papiu și o disertațiune, care a fost ascultată cu mult interes. După înființarea urmării dl părinte P. Simu cu corul compus de tinerii plugari, cântară mai multe poezii și doine, care au fost ascultate cu plăcere și aplaudate de public. Deși după o deprindere abia de 2-3 săptămâni, totuși au cântat destul de armonios. Onoare conducătorilor. S'au înființat cor și bibliotecă în comuna Bistra tot la stăruința domnilor preoți: Al. Papiu, P. Simu și R. Marc, și care lucră cu puteri unite la înaintarea poporului în cultură. Unde este unire, voe și interes, acolo este și binecuvîntarea lui Dumnezeu. Ar fi de dorit dacă s'ar face în mai multe locuri asemenea intrării de a se înființa coruri și biblioteci pentru popor, căci acestea formează o a doua școală pentru popor și promovează cultura poporului; prin cor se delectează spiritul omului, ear' prin cetirea cărților din bibliotecă își câștigă spiritul un magazin de știință din trecut și din prezent. Petrecerea a fost bine cercetată: chiar și de alte națiuni.

Un ascultător.

Agitațiunea în contra căsătoriei civile ia din zi în zi dimensiuni tot mai amenințătoare. Astfel „Magyar Hirlap“ dela 14 c. anunță că episcopul Strossmayer în pastorală sa din incidentalul prinderii postului combate aspru căsătoria civilă, care nu e numai o vătămăre, ci și o dejosire a creștinismului. Foia numită numește pe Strossmayer „agitator fanatic“. După aceeași foaie, „Srbiske Sion“ și „Novo Vreme“ atacă și condamnă recepțiunea Ovreilor. În același timp foaia de mai sus anunță că greco-neuții pregătesc sinoade cercuale, în care se vor pronunța în contra căsătoriei și a matriculelor civile, și că membrii clericali din casa magnaților se pregătesc deasemenea a se pronunța în acest sens.

Negocierile convenționale austro-ungare române. Lui „Pester Correspondenz“ i-se depezează din București că conducerea negocierilor pentru încheierea convenției comerciale cu monarhia noastră o va lua asupră-și — cu consimțământul ministrului de comerț — ministrul domeniilor Carp.

Aniversarea întemeierii seminarului sârbesc din Carloveț. Din incidentalul aniversării centenare a întemeierii seminarului sârbesc din Carloveț, prin metropolitul Ștefan Stratimirovici, patriarhul Brancovicu a celebrat la 13 c. un *Te-Deum* solemn în catedrala metropolitană de acolo.

O întemplantare ne mai pomenită. În comuna Bălceșe s'a întemplantat un lucru care a pus în uimire pe toți locuitorii. O fată de acolo a născut la 30 Ianuarie un copil, la 2 Februarie un al doilea, la 6 Februarie un al treilea și la 8 Februarie un al patrulea copil. O asemenea întemplantare nu credem să mai aibă păreche.

Moarte năprasnică. Ni-se scrie din Cnez că la 27 Ianuarie st. v. au fost găsiți într'o odaie a ospătăriei din Varies patru persoane moarte și anume un moș și o babă împreună cu doi băieți. Băieții au fost din Seghedin.

Păntia unui patriot tiner. Sămbăta trecută, 30 Ianuarie, garnisoana din Seghedin dădu un bal mascat. Polónyi Géza, celebrul deputat șovinist din camera maghiară, care se afla în oraș, chemă telegrafic pe fiul seu Dezső, student în drept, să vină numai decât din Budapesta pentru a „onora” cu prezența lui petrecerea oficerilor. Zis și făcut: vine la Seghedin cu expres și, având la braț o nepoată a lui, intră în sală, dar îndată la intrare se încalce cu locotenentul Seccadanari schimbându-se niște vorbe aspre. Nemulțumit, pe semne, cu vorbe prin care oficerul a pus la reșon pe joasă gură de 17 ani, acesta căuta se vede treaba prilegiul să-și arete vitejia, și într-un târziu, aflându-se în mijlocul salei cu alți patrioți, începe în gura mare a face vîruri și a ride sarcastic uitându-se neîntrerupt la locotenentul Seccadanari. Acesta, fiind todeodată unul din arangiatorii balului, i-și-a părut necuviincioasă purtarea oaspei nepotit, de aceea se apropie de dînsul cu vorbele: *Was lachen Sie? Was sprechen Sie hier ungarisch?* (De ce adevăz rizi? Cum vii să vorbești aici un-gurește?) Nu știm cum o fi primit Dezső aceasta a doua punere la reșon; după „Ellen-zék” însă, din care extragem această povestă, locotenentul a chemat mai în urmă pe patriotul afară și intitulându-l de *Schuft* (nemernic) i-a aplicat una sdravănă peste cap. Bine înțeles, oinoarea știrbită trebuie răsunată și de aceea nu numai fiul dar și tatăl a provocat pe locotenentul la duel; ear' pe deasupra tatăl a deșus plângere la comandantul regimentului din care oficerul face parte. Resultatul „spălăturii” pe câmpul de onoare nu se știe încă, dar în ori-ce cas îl vom comunica cețilorlor la timp. Adevăratul patriot poate să-și înceapă e cariera publică mai nimerit decât cu un act eroic de aceea care isvoresc din cultul kossuthist? O să vedem cu ce alaiu li vor primi pe tînărul Polónyi Dezső camarazii lui la întoarcere în splendidă capitală a țerii.

Spionarea fortificațiilor române. „Pester Lloyd” primește din București cu data de 13 c. următoarea telegramă: Documentele rușesti secrete publicate de „Svoboda”, despre spionarea fortificațiilor române, dau prilegiu mai multor foi române a cere o cercetare severă în privința unor oficeri români ce se afirmă că au fost mituiți, spre a pedepsi fără cruțare pe cei culpabili. Regele a conferat în această privință cu ministrul de război. Afacerea va veni pe tapet și în cameră, prin o interpellare.

Cas de moarte. Grigorie Serurie, unul dintre puținii liberali din pleiada veche, a încetat Vinerii seara din viață în București. Din acest incident numărul de ieri al „Voinței Naționale” a apărut încadrat în negru.

Alegerile pentru marea Söbranie bulgară. După o depeșă din Sofia, principele Ferdinand îndată după întoarcerea sa în capitala bulgară, care va avea loc pe la sfîrșitul lui Februarie, va iscali decretul privitor la scrierea alegerilor pentru marea Söbranie care va avea să sancționeze modificările introduse în constituția bulgară. Alegerile vor avea loc probabil în prima jumătate a lui Aprilie și întrunirea marelui Söbraniu e de așteptat pentru Maiu.

Principele moștenitor al Muntene-grului în Petersburg. O depeșă din Petersburg anunță, că principele moștenitor muntene-grean Danilo a sosit la 11 c. acolo și a fost primit la gară de către Tareviciul, de către marii principii George Mihailovici și Alexandru Mihailovici. Principele Danilo, care a descins în palatul de iarnă, a făcut în aceea zi de cătră seară o vizită în palatul Anickov.

Conferența sanitară. În curend se va ține la Dresda o conferență sanitară, al cărei scop e discutarea mijloacelor de luat pentru combaterea holerei. După „Extrablatt” din Viena, guvernul austro-ungar a împărțit că la conferență vor participa numai diplomați însoțiți de organe oficiale sanitare. Participarea profesorilor e a se evita din cauză că existând diferențe teoretice între ei, conferența ar pute degenera în ceartă. Curios lucru!

Crisa în Franția. Se depeșează din Paris că majoritatea republicană a hotărît să propună un proiect de lege, prin care toți antreprenorii și administratorii să fie constrinși a restituți banii primiți pe cale ilegală dela societatea Panama.

Țigan degerat. Pe drumul ce duce la Cladova (comitatul Caraș-Severin) a fost găsit zilele acestea degerat primașul Țiganilor Ilie Lingurar. Bielul primaș nici în cialul morții nu a voit să se despărță de viaoară: el a fost găsit ținend viaoara strins în brațe.

Situația în Egipt. „Daily News” anunță din Cairo, că agitațiunea antiengleză în Egipt crește mereu. În același timp „Times” anunță că eu cât crește ura în contra Englezilor, cu atât crește și popularitatea Che-divului.

Holera în Franția. Se depeșează din Marsilia: După-ce oficial nici un cas de morb nu s'a constatat a fi holera, autoritățile sanitare extradau corăbiiilor ce pleacă numai patente.

Din public.*)

Mulțumită publică.

Școala normală cu patru clase din Borgo-Prund, susținută de fondurile grănițrești din Năsăud, până la introducerea erei mai noue în administrațiune, a fost totdeauna dotată cu cărți și cu alte mijloace de învățământ.

În timpul din urmă acel favor s'a detras, prin ceea-ce atât atragerea cătră acest institut de învățământ cât și progresul pătimiau în măsură foarte mare.

Din aceste cauze curatoratul acestei școale a fost silit a încerca îndreptarea acestui reu pe cale socială, prin arangiarea de petreceri, reprezentațiuni etc.

În modul acesta mulțumită dărniceii publicului român, care pe lângă toate neajunsurile zilnice știe să jertfească totul pentru cultivarea micuților sei, i-a succes pe această cale a câștiga cărțile de școală, ba chiar și îmbrăcăminte pentru copiii mai săraci, precum și sume pentru acoperirea altor trebuințe neapărate ale școalei.

De atare natură a fost și petrecerea arangiată la 8 Ianuarie n. a. c., cu care ocaziunea încă a rezultat un venit curat de 36 fl. 65 cr. v. a

Drept-aceea ne ținem de cea mai sfântă datorință a aduce pe această cale cea mai călduroasă mulțumită tuturor p. t. domni, care prin participarea lor au contribuit la reușita morală și materială a acestei petreceri.

În special ne exprimăm sincera mulțumită pentru suprasolvirile și ofertele marimoase, date din partea p. t. domni:

Dr. D. Ciuta, avocat, Dr. Gavriil Trip-on, avocat, P. Lucața, avocat pensionat; familia Wokaleck, familia A. Wachsmann, George Vêrtic, pretor; Lazar Avram, preot; Titus Pituc, C. R. Haltrich, Adolf Klose, Josef Hollender, căpitan pens., I. Mărginean, căpitan pens., A. Hăugan și Ioan Ianca, învățător.

Li rugăm totodată cu tot respectul, ca și de aici înainte să binevoască a ne oferi ajutorul și sprigulul d-lor.

Borgo-Prund, Ianuarie 1893.

Dr. Nic. Hângănuț, președinte. El. I. Dan, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primește răspunderea.

Posta redacțiunii.

Dlul G. B. Reitemcu, învățător-dirigent în Sânt-Petru. Exemplarul vi-se trimite din partea proprietarului Institutului Tipografic, ca să-l cetești și să-l dați și altora spre citire.

Dlul S. P. S. Șom falău. Gratuit

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Coburg, 14 Februarie n. După

„Coburger Zeitung”, principele Bulgariei a cerut ducelui de Coburg, ca șef al casei Coburg, încuviințarea pentru căsătoria cu principesa Maria Luisa de Bourbon.

Londra, 14 Februarie n. În casa-de-joș Gladstone a fost salutată în mod entusiast de cătră aderenții sei. El a declarat că o lege permanentă de coercițiune e imposibilă. Scopul proiectului actual e instituirea unei corporațiuni legislative cu sediul în Dublin; pentru afacerile administrative irlandeze, pentru supremația parlamentului imperiului se va purta de grije în introducerea *Homerule-i*. Viceregele va fi investit cu deplina putere executivă. Corporațiunea legislativă va consista din un consiliu legislativ de 48 membri și din o adunare legislativă de 103 membri; Irlanda va purta o parte mai mică din sheltuelile imperiului.

(De astăzi)

Berlin, 15 Februarie n. Secretarul de stat Marschall a declarat în „Reichstag”, că „Kreuzzeitung” afirmă că articoli publicaiți în foile rușesti antigermane au fost scriși după informațiuni primite dela ambasada rușească de aici. Vorbitorul își exprimă regretul sale pentru aceasta. El ține această afirmațiune de neîntemeiată, de o calumnie grosolană la adresa reprezentanței unei puteri mari, față cu care datori sîntem a avea considerațiuni.

Agrarii adresează acum și direct petițiuni cătră împăratul în contra convenției comerciale cu Rusia.

Bibliografie.

A apărut:

„Vîndera lui Isus”. Tragedie în 4 acte de S. P. Simon.

În editura „G. Freytag et Berndt” din Viena a apărut: „Carta comunicațiunii și calendarului de comptoar în Austro-Ungaria” pro 1893. Carta cuprinde toate rutele drumului de fer, postei și vaporului cu toate stațiunile și altele, pe lângă ridicarea căilor ferate de stat și private, mersul trenului accelerat, căile ferate cu vâgaș dublu, diferența între timpul Europei-centrale și timpul local, mai departe trei cartoane: Linia locală vineză, Boemia de Nord cu Impregiurimea Pragei și o cartă a căilor ferate din Peninsula-Balcanică etc. etc. etc.

„Foaiă Diecesană”. Organ al eparchiei gr-or. române a Caransebeșului. Apare odată pe săptămână: Dumineca. Redactor responsabil: Dr. Petru Barbu. Anul VIII. Nr. 5 dela 31 Ian. v. 1893 are următorul cuprins: Partea oficioasă: Circular. — Partea neoficioasă: Biserica Românilor din Ardeal și Ungaria înainte de „unire”. (Urmare). — Schițe din istoria literaturii române. (Urmare). — Zidirea bisericii gr-or. române din Doloave și calamitățile întâmplare în decursul ei. (Urmare). — Sărbările ținute cu ocaziunea sosirii principelui Ferdinand și a principesei Maria în București. — Varietăți. — Concurse.

„Revista critică-literară”. Apare la începutul fiecărei luni în Iași. Director: Ar. Densușianu, profesor la universitatea din Iași. Anul I. Nr. 2 pe Februarie are următorul cuprins: Refrenul colindelor. De Ar. Densușianu. — Un proces încheiat. Notă literară de Ovidiu Densușianu. — Mirele cu două mirese. Novela originală de I. Corbanu. — Literatură populară: Ciobanul împărat; Sufletul hoțului. — Poezii: La dreptate; Răbdarea; Origena pămîntului; Făclia și întunerecul; Deșteptare târzie. — Întrebări.

Extrase din fol bisericesti și școlastice.

Post vacant:

— Un post de învățator la școala conf. gr-or. din Srediaștea-mică, protopresbiteratul Vêrșetului (diecesa Caransebeșului). Emolumentele sînt: salar în bani 300 fl.; două lanțe pămînt arător; patru stângini de lemne din care are să se încălzească și școala; 10 fl. pentru conferențe; 5 fl. pentru scrip-turistici; 5 fl. pentru curățirea școalei; cuar-tir liber cu grădină de legumi; dela toată îngropăciunea la care va fi pofit 20 cr.

Petițiunile sînt a se subșterne până în 2 Martie v. oficiului protopresbiteral gr-or. al Vêrșetului.

Căldararul țilei.

4/16 Februarie 1893.

Julian: Păr. Isidor.
Gregorian: Iuliana.
Soarele: răsare 7.48 apune 4.10

Buletin meteorologic.

Sibiul, 10 Februarie n. 8 oare dimineața.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.9)	Diferența din presia	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
729.0	+2.6	-9.1	-5.0-4.1	NV

Din țeară 13 Febr. n. 8 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția	țaria
Budapesta	757	+ 1.6	SV	4
Sătmar	756	+ 1.6	SV	2
Cluj	754	- 1.6	V	1
Orșova	756	+ 0.6	V	1
Arad	758	- 0.4	NV	4
Panciova	757	+ 1.0	N	4

Sosiți în Sibiul.

La 15 Februarie n.

Hotel „Neurthrer”. Dr. Schul, medic, din Făgăraș. Petru Opincar, econom, din Sebeșul-săseșc. Frideric Mayer, Sommerlatte, Frischner și Karol Kohn, comercianți, din Viena. Schönberger, comerciant, din Aiud.

Hotel „Maltzer”. Doamna Petrescu, din București. Doamna Szilágyi, din Csékelaka. Blau, din Viena. Stern, din Budapesta. Badertscher, dia Bern.

Teatru orășenesc.

Joi, 16 Februarie n.:

„Grossherzogin von Gerolstein”

Operetă mare în 3 acte de Zell și Gené.

Economic.

Convenția comercială austro-ungară-română. „Fremdenblatt” din Viena anunță: Consilierul de legațiune român Papiniu, care a intervenit cu prilegiul negocierilor pentru încheierea convenției comerciale între Germania și România se află de câteva zile aici, și negocierile convenționale ale monarchiei noastre cu România sînt acum în curs. Acelea se vor termina probabil încă în decursul acestei luni. Dispozițiunile din ambe părțile sînt cele mai bune, pentru a regula și întări pentru mai mulți ani raporturile politice-comerciale dintre ambele state.

Importul de medicamente în România. Camerele de comericiu din țeară au fost avizate din partea ministrului de comericiu că după o împărțire a guvernului României, medicamente și specialități farmaceutice gata — cu excepția articoliilor enunerați în cospectul trimis camerelor — nu e permis a se importa în România. De altfel și articoliile admiși pentru import nu se pot expeda decât numai la adresa farmaciștilor, în vreme-ce draguștii, băcanii și alți comercianți nu au dreptul de a importa aceste obiecte. Medicamente negata se pot din contra importa liber în România.

Avis. Camera comercială din Brasov vestește că în biuroul aceleia se poate vedea o publicațiune a comandei cercului de gen-darmerie nr. 3 în Budapesta, despre vîndera de obiecte usate de îmbrăcăminte și montură. Exemplare din această publicațiune se primesc la cerere grauit, din partea acelei camere.

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiul: Dela 14 Februarie. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 5.10 până 5.70, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.20 până 4.80, seacă 70 până 74 chilo fl. 3.20 până 3.6, orz 62 până 66 chilo fl. — până —, ovės 42 până 48 chilo fl. 1.80 până 2.20 cucuruz 70 până 74 chilo fl. 2.80 până 3.20, málaiu 78 până 82 chilo fl. 3.50 până 4.—, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.40 până 1.60, séménță de cânepă 49 până 50 chilo fl. 4.50 până 5.—, mazăre 76 până 80 chilo fl. 4.— până 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până 8.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4.—, pasat de grâu 100 chilo fl. 15.30 până 16.—, făină nr. 1 fl. 15.20, făină nr. 3 fl. 13.80, făină nr. 5 fl. 10.80 slănină 100 chilo fl. 50.— până 52.—, unsoare de porc fl. 56.— până 58, sêu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—, sêu de lumină fl. 38.— până fl. 34.—, lumină turnate de sêu fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 30.—, sîn 100 chilo fl. 1.30 până 1.90, cânepă fl. 32.— până 35.—, lemne de foc uscate m. cul, fl. 3.25 până 3.50, spirit p. 100 L. % 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 44 cr. până 52, carnea de vițel 50 până 70 cr., carnea de porc 44 până 48 cr., carnea de berbece — până — cr., ouă 10 cu 29 până 39 cr.

Piața din Mediaș dela 13 Februarie: Grâu frumos hectolitrul fl. 5.— până fl. 5.50, grâu mestecat fl. 4.— până fl. 4.00, seacă fl. 3.50 până fl. 3.50, cucuruz fl. 2.50 până fl. 2.80, ovės fl. 1.90 până fl. 2.— orz fl. — până —, séménță de cânepă fl. 4.— până fl. 4.4, séménță de in fl. — până fl. —, fasole fl. 3.25 până fl. 3.50, mazăre fl. 4.— până fl. 4.00, linte fl. — până fl. —, cartofi fl. 1.50 până fl. 2.— málaiu fl. — până fl. —, sêu brut 100 chilo fl. 20.— până fl. 22.—, lumină turnate de sêu fl. 38.— până fl. 40, unsoarea de porc fl. 45 până 50, slănină fl. 36.— până fl. 46, cânepa fl. 30.— până 32.—, sîn fl. 1.00 până 1.80, săpunul 100 buc. fl. 20 până 30 fl., spirit pro hectolitrul fl. 55.— până 57, carnea de vită chilo 44 până 48 cr., carnea de vițel 40 cr. până 48 cr., carnea de porc 40 până —, carnea de miel 20.—, ouă 3 cu 10 cr.

Piața din Brașov, 10 Februarie n. Grâu frumos hect. fl. 6.—, de mijloc 5.80, mai slab 5.—, grâu mestecat fl. 4.50, seacă frumoașă fl. 3.50, de mijloc 3.30 fl., mai slab —, orz frumos fl. 3.20, de mijloc 3.—, ovės frumos fl. 2.—, de mijloc 1.80, cucuruz fl. 3.20, málaiu fl. 3.20, mazăre fl. 7.—, linte fl. 12.—, fasole fl. 3.20, séménță de in fl. 10.—, sém. de cânepă fl. 4.—, cartofi fl. 90.—, carnea de vită p. chilo 48 cr., carnea de porc 48 cr., carnea de berbece 30.

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 9 Febr. n. s'au notat: un-gurești bătrâni grei 47.— cr. până 48.— cr., de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., un-gurești grei tineri 50.— cr. până 51.— cr., de mijloc 48.1/2 cr. până 49.1/2 cr., ușori 46.— cr. până 47.— cr. marfă țerănescă grea 46.— cr. până 47.— cr., de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., ușoară 45.— cr. până 46.1/2 cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sêr-bești grei 46.1/2 cr. până 47.1/2 cr., transito de mijloc 46.— cr. până 47.— cr., transito ușori 45.— cr. până 46.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 13 Febr. n. 1893.

Sămînțe	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Prețul per 100 chilo	
		dela	până	dela	până
Grân					
Bănățeneș vechiu	74	—	—	75	7.55 7.65
Grâu dela Tisa	74	—	—	75	7.65 7.75
Grâu „Pesta”	74	—	—	75	7.80 7.70
Grâu de Alba-Reg.	74	—	—	75	7.80 7.70
„Bacia”	74	—	—	75	7.65 7.75
Grâu ung. de Nord	74	—	—	75	—
Sămînțe vechi ori noue					
Soiul					
Calitatea per Hect.					
Săcară		70—72		6.35	6.50
Orz	de nutret	60—62		5.10	5.40
„	de vinar	62—64		5.50	6.—
„	de bere	64—66		6.20	7.40
Ovės	—	39—41		5.65	5.95
Cucuruz (porumb)	bănăț.	75		4.70	4.75
„	de alt soi	73		4.65	4.70
Meiu					
Hrișcă				4.10	4.35
Mărfi pe termen.					
Grâu	de toam de primă.	7.61		7.62	
Cucuruz	Sept.-Oct.	7.48		7.0	
Ovės	Maiu-Iun.	4.7		4.76	
„	de primă.	5.51		5.52	
„	Aug.-Sept.	11.50		11.85	
Produce diverse					
Soiul					
Cursul					
dela	până				
Sem. de trif.	Lucernă ungurească	46.—	58.—		
„	roșie	64.—	71.—		
Oleu de rap.	rafinat	32.—	32.50		
Uns. de porc	dela Posta	61.50	62.—		
„	dela țeară	—	—		
Slănină	svântată	43.—	44.—		
„	afumată	55.—	56.—		
Său		35.—	36.—		
Pruno					
Lictar	slavon, non	22.5	23.—		
„	bănățeneș	21.—	22.—		
Miere	brută				
„	galbină străcurată	35.—	37.—		
Ceară	de Rosenau	140.—	141.—		
Spirt	brut	13.50	13.75		
„	Drojdiițe de spirt	51.25	51.50		

Cursul pieței din Sibiul.

Din 16 Februarie n. 1893.

Hârtie-monetă română Cump. 6.43 vînd. 6.40
Lire tur-est. „ 10.70 „ 10.80
Imperiali „ 6.70 „ 6.80
Ruble rușesti „ 1.20 „ 1.22

Bursa de Budapesta.

Din 13 Februarie n. 1893.

Renta de aur ung. 6.— „ — „ — „ 115.25
„ „ „ 4.— „ — „ — „ 101.50
„ „ hârtie 5/10 „ — „ — „ 120.50
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 122.50
Amortisarea datoriilor căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) 102.75
Bonuri rurale ung. 96.75
„ croate-slavone 97.50
Obligațiunile desp. regalilor 102.—
Împrumut cu premiu ung. 170.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 143.—
Renta de hârtie austriacă 99.—
„ de argint austriacă 98.75
„ de aur austriacă 117.50
Losu ile austriace din 1890 147.50
Acțiun. ile băncii austro-ungare 1107.—
„ „ de credit ung. 378.75
„ „ austr. 326.25
Scrișuri fionciare ale institut. de cred. și economii „Albina”. 101.—
Argintul

„ARDELEANA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI DE ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Ardeleana“, societate pe acții se invită în virtutea §-lui 18 al statutelor societății la a

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Orăștie, la 16 Martie 1893 st. n. după amiaza la 2 oare, în sala cea mare din casa proprie (Piața-mare nr. 2.)

Obiectele puse la ordinea zilei sunt:

- 1. Raportul direcțiunii despre starea întreprinderii peste tot și despre rezultatul gestiunii anului din urmă îndeosebi.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Deciziunea asupra compturilor anuale.
4. Propunerea direcțiunii în obiectul lucrărilor preparative pentru reconstruirea casei institutului, situată în Piața-mare nr. 2.
5. Propunerea direcțiunii, relativă la crearea unui fond de garanță, întru acoperirea perderilor, ce vor obveni peste an la operațiunile societății.
6. Propunerea direcțiunii, cu privire la modificarea §§-lor 4, 6, 30, 39, 45, 46, 48, 50 și 51 din statutele societății, și înmulțirea capitalului social.
7. Deciziunea asupra împărțirii profitului curat, realizat în ultimul an de gestiune.
8. Fixarea marcelor de prezență pentru anul viitor.
9. Alegerea alor 3 membri în direcțiune, la locurile devenite în vacanță, conform §§-lor 77 și 78 din statute.
10. Alegerea comitetului de supraveghere, pe un nou period de 3 ani.
11. Eventuale propuneri făcute în sensul §-lui 28 din statutele societății.
12. Exmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal al adunării generale.

Domnii acționari, care în sensul §§-lor 20, 21 și 22 din statutele societății doresc a participa la adunare în persoană ori prin plenipotenți, sunt poftiți a-și depune actele și eventualele documente de plenipotență la casa institutului cel mult până la 15 Martie st. n. la 12 oare ante-meridiane.

Orăștie, la 27 Ianuarie 1893 st. n.

Direcțiunea.

A apărut:

Clara Milici

Novelă

de I. Turghenev.

Traducere din limba rusă

de Enea Hodoș.

Institut Tipografic în Sibiu.

Prăsirea pomilor

de D. COMȘA, membru în comitetul central al „Reuniunii române agricole“.

Prețul unui exemplar 12 cr.

Institutul tipografic în Sibiu.

Strada Măcelarilor Nr. 21.

Biblioteca populară a „TRIBUNEI“.

- 1. Pădureanca. Novelă de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Piperuș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărutul. Obiceiurile țăranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fiica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legendă populară din giurul Năsăudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némcová, tradusă din limba boemă de Prof. Dr. Urban Iarník. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franțuzească de Eleonora Tănăsescu, după A. Genevray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoata. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndărătnic. Novelă de Björnsterjerne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Seapărătoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din oțetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterjerne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgârcitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Nuscii-împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librarilor și preste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1-a Octomvrie 1892.

Table with multiple columns and rows showing train schedules for routes: Budapest-Predeal, Budapest, gara de vest - Rușava - Vercerova, Copsa-mioia - Sibiu - Avrig - Făgăraș, Cucerdea - Oșorhei - Regh-săs., Ghiriș - Turda, Sighișoara - Odorhei, Simeria (Piski) - Petroșeni - Lupeni, Simeria (Piski) - Hunedoara, Brașov - Zernesol, Brașov - Chezdi-Oșorhei, Arad - Timișoara, Murăș-Ludos-Bistrița, Careii-mari-Zelău.

Nota: Oarele însemnate în stânga stațiilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numărul încadrat cu linii groase însemnează oarele de noapte.